

FÓKUSZPONT

SPANYOLORSZÁG VÁLASZTOTT, DE MÉG
MINDEN BIZONYTALAN

Július 23-án előrehozott parlamenti választásokat tartottak Spanyolországban. Az eredmények alapján elmaradt a májusi helyhatósági választások után jószolt határozott jobboldali fordulat. Ha a győztes Néppárt sikertelenül tárgyal reménybeli partnereivel, akkor újra sokszínű, kisebbségi koalíció jöhet a szocialisták vezetésével vagy nagykoalíció – e két esetben pedig marad az eddigi migrációs politika.

A [spanyolországi előrehozott parlamenti választást](#) a jobbközép Néppárt (PP) nyerte meg, a 350 fős képviselőházban 136 helyet szerezve meg, mely 47-tel több az előző ciklusbelinél. (A szenátusban egyedül szerzett kényelmes többséget a párt.) A liberális Ciudadanos kiesett a törvényhozásból, míg a radikális jobboldali, bevándorlásellenes Vox 33 képviselői mandátumig jutott, mely 19-el kevesebb a korábnál. Elemzők a májusi, a kormányzó baloldal számára nagy vereséget hozó helyhatósági választások nyomán leginkább arra számítottak, hogy a Néppárt és a Vox koalíciója veheti át a kormányzást az Ibériai-félsziget nagyobb államában. Azonban a Pedro Sánchez vezette balközép Spanyol Szocialista Munkáspárt (PSOE) jól mozgósította a választókat a „jobboldali veszély” ellen, s nemhogy nem omlott össze, de kissé erősödött is (+2, összesen 122 mandátum). Legnagyobb koalíciós partnere, a Podemos pedig a Sumar nevű, országos és regionális kispártokból álló radikális baloldali választási szövetségbe tagozódott, mely megközelítette a Vox eredményét, hét század százalékkal és két mandátummal maradván le tőle.

Nyilvánvaló, hogy Fülöp király a győztes párt miniszterelnök-jelöltjét, Alberto Núñez Feijóo-t fogja először megbízni kormányalakítással. Korántsem biztos azonban, hogy a néppárti politikus augusztus közepére be fogja tudni mutatni kabinetjét. A 176 fős alsóházi többségtől ugyanis a

Néppárt és a Vox helyeinek száma 7-tel marad el. „Nem engedhetjük meg, hogy országunk blokkok és blokkok közé kerüljön és balkanizálódjon” – ütött meg drámai hangot Feijóo, aki a számtalan kispárt közül a mérsékelt baszk PNV-t (5 mandátum), a kanári-szigeteki CCa-t és a navarrai UPN-t (1 mandátum) hívta tárgyalni. A PNV azonban közölte, hogy még csak asztalhoz ülni sem hajlandó.

Feijóo a blokáddal arra az esetleges benuultságra célzott, melyet az okozna, ha a baloldal alakítana ismét sokszínű, de ezúttal kisebbségi kormányt. Ehhez olyan partnereket kellene megnyerniük a kicsik közül, mint a katalán Junts per Catalunya, melynek egykori vezetőjét, Carles Puigdemontot egy Katalónia elszakadásáról szóló népszavazás kiírása miatt szabadságvesztésre ítélték és jelenleg száműzetésben Belgiumban él. A Junts Puigdemontnak amnesztiát, Katalóniának pedig szélesebb autonómiát kér egy esetleges tárgyalás során a PSOE-től és a Sumartól a kormányban való részvételhez vagy a külső támogatáshoz.

A [migrációt illetően](#) a Néppárt programjában a határellenőrzés és a rendvédelem megerősítését, a Frontex műveleteiben való nagyobb részvételt és a kitoloncolások felgyorsítását ígérte. A Vox ezeknél több és mélyrehatóbb intézkedésekkel kampányolt, az együtt nem működő tranzitországok szankcionálásától a kísérő nélküli kiskorúak befogadóközpontjai bezárásán át a tengeri blokádig. A spanyolországi bevándorláspolitikai szigorodása mindezek alapján csak akkor képzelhető el, ha olyan kormány alakul, melyben mindkét párt részt vesz.

Egyelőre azonban ez csak egy a lehetőségek közül, melyek között a nagykoalíció és – 2019-hez hasonlóan – új választás megrendezése is felmerül.